

OBVESTILA

LETO IV. — ST. 5 — OKTOBER 1971

CENA 1 DINAR

ODKRITO SI POGLEJMO V OČI

Štiriintrideseti člen zvezne ustave v peti točki določa:

Delavec ima zlasti pravico biti v delovni organizaciji, v kateri dela, in v drugi organizaciji, v kateri uresničuje svoje interese, seznanjen z materialnim in finančnim stanjem, z izpolnjevanjem načrtov in poslovanjem, pri čemer pa je dolžan varovati poslovne in druge tajne.

Delovna organizacija je po sedmem členu zakona o podjetjih dolžna obveščati člane delovne skupnosti o poslovanju podjetja.

Delovna organizacija je dolžna informirati člane delovne skupnosti o poslovanju gospodarske organizacije, tako določa 59. člen pravilnika o delov. razmerjih.

Informacija mora biti objektivna, celovita, razum-

ljiva in pravočasna (60. člen pravilnika o delovnih razmerjih).

Vsak vodja delovne enote je dolžan po potrebi, najmanj pa enkrat na leto, sklicati delavce svoje enote in jim dati dober ter razumljiv pregled o poslovanju enote in o poslovanju delovne organizacije kot celote (61. člen pravilnika o delovnih razmerjih).

Kot enote po 61. členu so mišljene osnovne delovne enote (revirji, skladišča, sektorji itd.).

Odklonitev informacije delovni skupnosti ali posameznemu članu delovne skupnosti, če jo zahteva in ni poslovna tajna, je hujša kršitev delovne dolžnosti. (Petnajsta točka 33. člena pravilnika o delovnih razmerjih.)

Delovna skupnost sme izreči za hujšo kršitev izključitev iz delovne skupnosti, po starem smo temu rekli odpoved delovnega razmerja ali »knjigo v roke«. (Drugi odstavek 38. člena pravilnika o delovnih razmerjih).

Naše glasilo »Obvestila« bo z novim letom 1972 stopilo v peto leto izhajanja. Spočetje glasila (ideja) je bilo dokaj lahko, rojstvo pa silno težko, saj so od spočetja (ideje) do rojstva minila okoli štiri leta. Veliko je bilo tudi »babič«. Ne vem, ali drži pregovor naših sosedov »več je babič, bolj kilavo je dete«. Vem pa, da se naše glasilo od številke do številke bojuje s težavami. Največja težava, če ne tudi edina, je zbiranje prispevkov. Kljub zakotnim diskusijam o avtorskem honorar-

ju avtorjev ni. Ali morda ravno zato ne? Mile prošnje, ki smo jih naslavljali na naše obrate in na posameznike, so ganile le majhno število posameznikov. Obrati pa se tudi obnašajo dokaj različno. Pri branju glasila opazimo, da se imena avtorjev ponavljajo prav tako pri fotografijah kot pri drugih prispevkih.

Zastavimo stvari takole: Članov delovne skupnosti je 860, na našem območju je 4500 kmetov gozdnih posestnikov, seštevek dá številko 5360. Toliko bi lahko bilo tudi naročnikov na naše glasilo, če bi bil list kvaliteten in izhajal redno. Mislim, da bi lahko zagovarjal predpostavko, da bi bil kvaliteten list in v takšni nakladi močna povezava med delavcem in gozdnim posestnikom našega območja. Upoštevati je treba, da glasilo prebirajo tudi svojci delavcev in kmetov in lahko število 5360 pomnožimo s tri, kar bi bilo zaokroženo 16.000 bralcev. Seveda je svojcev več, ker pa sem upošteval mlade, ki še ne berejo, in starejše, ki ne berejo, bi bili poprečno v družini trije bralci.

Brez ovinkov še tole:

■ Naše glasilo se premalo vključuje v proces odločanja. Objavljati bi morali osnutke splošnih aktov, in pred večjimi odločitvami, ki so pomembne za delovno skupnost, bi morali o njih predhodno razpravljati v glasilu.

■ Gozdni posestniki prejemajo naše glasilo le pri gozdarskem obratu Črna in pri gozdarskem obratu Radlje. To sta največja gozdar-

(Nadaljevanje na 2. strani)

KOROŠKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

V zadnji številki Obvestil smo podrobno opisali pomen ustanovitve hranilnice, organizacijo le-te in način zbiranja hranilnih vlog, danes pa bi vse bralce obvestili predvsem o pogojih in možnostih za odobravanje posojil iz sredstev Koroške hranilnice in posojilnice.

Viri sredstev za dajanje posojil v okviru hranilnice so:

— zbrane hranilne vloge po vseh podružnicah kmetijskih zadrug in gozdarskih ter drugih obratov gozdnega gospodarstva,

— sredstva dobička privatnega sektorja gozdarstva, kolikor ga sveti kmetov gozdnih posestnikov po gozdarskih obratih namenijo za posojila,

— sredstva vrnjenih anuitet od že danih posojil in

— dodatna sredstva bank, ki jih dajejo po posebnih pogojih k sredstvom hranilnice (praviloma 30—40 %).

Prednost pri najemanju posojil imajo vlagatelji ter kmetje, ki gospodarsko sodelujejo z zadrugami in gozdnim gospodarstvom,

predvsem pa kmetje, ki načrtno preusmerjajo svoje kmetije. Za odobritev kredita mora prosilec predložiti na sedežu pododbora svojega področja (organizacija pododborov je bila opisana že v prejšnji številki Obvestil) naslednjo dokumentacijo:

1. prošnjo za kredit (tiskan obrazec), iz katere so razvidni vsi osnovni podatki, kot: zaproseni znesek, namen, rok vračila, znesek lastne udeležbe, dosedanje obveznosti, ime in imovinsko stanje porokov za kredit;

2. ekonomska utemeljitev investicije, če gre za večji znesek posojil;

3. preusmeritveni program kmetije, ki ga izdelata pod-

ročna pospeševalna služba pri KZ ali pri občini;

4. lastno udeležbo v višini najmanj 30 % investicije (vrednosti mehanizacije ali vrednosti za preusmeritev kmetije itd.) mora prosilec kredita v obliki hranilne vloge vezati pri KHP na za-

eno leto daljšo dobo, kot bo trajalo vračanje celotnega posojila. To je pogoj banke, ki tudi doda 30—40 % posojila.

Vrednost traktorja z nekaterimi priključki znaša ca. 60.000 novih dinarjev.

Od tega mora: — kmet položiti v svojo hranilno

knjižico 30 % — to je	18.000 din
— KHP odobri 30 % — to je	18.000 din
— banka da 40 % posojila — to je	24.000 din
Skupaj:	60.000 din

V primeru, da banka ne dodaja svojih sredstev (če ni izdelan razvojni program), znaša udeležba kmeta 50 % in sredstva KHP 50 %.

5. Primerno zavarovanje kredita je menično poroštvo enega ali več porokov (odvisno od višine kredita) ali knjižba na nepremičnine z vinkulacijo zavarovalne police ali administrativna prepoved na osebne dohodke.

O obliki zavarovanja določa vsako leto poslovni odbor, ki določa tudi vsako leto osnovne smernice kreditne politike.

Kreditna sposobnost prosilca za kredit se ocenjuje po premoženjskem stanju in dohodkih, s katerimi razpolagajo prosilec in njegovi poroki.

O rešitvi prošnje mora služba obvestiti prosilca s pismenim sklepom.

Hranilnica daje kredite za naslednje namene:

a) kratkoročne kredite za dobo 2 let: za nabavo semen, umetnih gnojil, zaščitnih sredstev, kmetijskega orodja, za razna manjša popravila in drobno kmetijsko mehanizacijo;

b) srednjeročne kredite za največ 5 let: za večjo kmetijsko mehanizacijo, za kompletiranje preusmeritvenih investicij, za nakup plemenitih živine, razširitev obdelovalnih površin, urejevanje večletnih nasadov, graditev in preureditev gospodarskih poslopij, za adaptacijo in opremo stanovanjskih prostorov za kmečki turizem in druge namene;

c) potrošniške kredite največ za dobo 2 let daje KHP le, kolikor dopuščajo razpoložljiva sredstva, in to po pogojih in za namene, ki jih predpisujejo vsakokratni predpisi o splošnih pogojih za potrošniške kredite.

Znesek kratkoročnega kredita ne sme presežati 10.000 din, znesek srednjeročnega kredita iz sredstev hranilnice (30 %) pa ne sme presežati 30.000 din.

Kolikor se glasijo utemeljene prošnje na višje zne-

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje s 1. strani)

ska obrata in gotovo nista brez težav, pa vendar najdejo čas za to delo. To je delo z ljudmi, ki daje na dolgi rok močne ekonomske rezultate (ugotovitve industrijske psihologije v razvitih, industrijsko naprednih državah).

■ Izgovori, da gozdni posestniki nočejo glasila, niso sprejemljivi, ker je nesprejemljiva teza, da bi bila takšna razlika med mentaliteto gozdnega posestnika v Radljah in Črni na eni strani, ki časopis prejema in ga radi berejo, in med mentaliteto gozdnih posestnikov pri naših drugih gozdarskih obratih.

■ Pri formiranju glasila sodelujejo v glavnem vedno isti člani delovne skupnosti.

■ Kar zadeva obrate, najbolj sodelujeta gozdarski obrat Črna, gozdarski obrat Ravne, gozdarski obrat Radlje in uprava podjetja.

Posamezniki, ki so doslej sodelovali:

Andrej Šertel, dipl. inž. gozd., Marija Sekirnik, dipl. inž. gozd., Vida Gerl, Tone Modic, dipl. inž. gozd., Angela Vrbnjak, Martin Potoč-

nik, gozdarski tehnik, Janez Gornjec, dipl. inž. gozd., Vlado Zdovc, ekonomist, Janko Potočnik, dipl. inž. gozd., Milan Čurin, gozdarski tehnik, Franc Pajžler, Karel Dretnik, gozdarski tehnik, Dušan Dretnik, dipl. inž. gozd., Branko Slavič, dipl. inž. gozd., Jerica Jernej, Jože Zorman, Drago Zagorc, dipl. inž. gozd., Tilčka Verdnik, Franjo Uršej, Ela Kraiger, Peter Planinšek, dipl. inž. gozd., Anton Mravljak, Alojz Melanšek, Franc Pečnik, dipl. inž. gozd., Tone Vodusek, Maks Sušek, Pavle Ferlic, dipl. inž. gozd., Franc Duler, Metod Sekirnik, dipl. inž. gozd., Tinka Cajnko, Tinca Mauc, Jože Logar, Franjo Keber, Ferdo Pušnik, Tone Levč, dipl. inž. gozd., Andrej Jesenovec, Marjana Vrhovnik, Marjan Čuješ.

Od nečlanov delovne skupnosti pa so sodelovali:

Štefka Melanšek, Rado in Anica Klavž, Irena Zdovc, dr. Janko Sušnik, Avgust Broman, Ivan Praper, p. d. Šumah, in Franjo Jurač.

Opaziti je, da v glasilu premalo sodeluje naša ope-

rativa. Revirni vodje, ki najbolj poznajo cel splet problemov svoje delovne enote, bi prav gotovo lahko kaj povedali o ekonomski, socialni in organizacijski problematiki iz svojega območja.

In za zaključek:

Napori za večjo obveščeno pomenijo boj za čim svobodnejšega delavca — samoupravljalca, to pa seveda pomeni spopad s tistimi silami v delovni skupnosti, ki jim to ni prav, ki želijo o vsem odločati v imenu delavca ali mimo njega, to pa seveda nima nič skupnega niti s kratkoročnimi niti z dolgoročnimi delavskimi interesi.

V imenu uredniškega odbora in v imenu tistih delavcev, ki se s pismi obračajo na uredništvo, da so premo malo obveščeni, prosim vse dozedanje sodelavce, naj še naprej sodelujejo, prav tako prosim vse tiste, ki še niso sodelovali, da se s svojimi prispevki vključijo v formiranje našega glasila.

Jurij Šumečnik

Sklepi samoupravnih organov

Na skupni seji delavskega sveta in sveta kmetov lastnikov gozdov dne 27. julija 1971 so bili sprejeti naslednji pomembnejši sklepi:

1. Soglasno je potrjen obračun poslovanja v I. polletju 1971, o katerem naj EE še podrobno razpravljajo.

2. Komisija za rekreacijo delavcev podjetja ima nalogo, da za prihodnje leto izdelava in pripravi predlog o možnosti regresa za dopuste.

3. Delavski svet in svet kmetov lastnikov gozdov spremenita roke izplačilnih dni na gozdarskih obratih za les kmetom z veljavnostjo od 1. avgusta 1971, in sicer:

a) prvo izplačilo v mesecu za izplačevanje po obračunu za dobave lesa v preteklem mesecu je 20. v mesecu;

b) drugo izplačilo (prav tako po obračunih za dobave lesa v preteklem mesecu) je 28. v mesecu.

Spremembo rokov izplačil je treba objaviti v radiu Slovenj Gradec in Radlje.

4. Delavski svet soglasno sprejme in potrdi pravilnik o pripravnosti in pripravnikih, kot ga je predložila komisija za izobraževanje, štipendiranje in šolo za gozdne delavce.

5. Svet kmetov lastnikov gozdov podjetja odzame mandat članu sveta kmetov lastnikov gozdov Julku KUPNIKU.

6. Razpišejo se nadomestne volitve v svet kmetov lastnikov gozdov GO Radlje ob Dravi za 3 člane sveta kmetov lastnikov gozdov GO Radlje ob Dravi, ki bodo v času od 1. do 30. oktobra 1971. V

teh nadomestnih volitvah je zajeto tudi izpraznjeno mesto člana sveta kmetov lastnikov gozdov GO Radlje ob Dravi za Julka KUPNIKA, ki je razrešen na današnji seji.

7. Delavski svet odpre delovno mesto »kontrolorja kamionskih prevozov« na gradbenem obratu.

8. Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec ne bo sklenilo družbenega dogovora z občino Radlje ob Dravi in Ravne na Koroškem za dodatna sredstva, namenjena za štipendiranje, iz naslednjih razlogov:

a) Dogovorilo se je za prispevek 1,5%, v katerem je bila zajeta tudi kvota za štipendije.

b) Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec posveča posebno skrb kadrovanju — štipendiranju. Politika štipendiranja je že vrsto let podobna, kot jo zagotavlja družbeni dogovor o štipendiranju.

c) Podjetje daje socialno pomoč ali posojilo otrokom članov kolektiva v vseh vrstah šol, če le-ti imajo ustrezen študijski uspeh in težke materialne pogoje. Večina štipendistov Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec so otroci gozdnih delavcev ali kmetov.

d) Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec ima poseben položaj, saj poleg otrok delavcev štipendira še otroke kmetov na območju našega podjetja.

9. Odobri se oročitev prostih sredstev garancijskega pologa

za cesto Trobeljski jarek—Škof GO Slovenj Gradec v znesku 80.456 din za dobo dveh let s 6% obrestno mero. Oročitvena doba teče od 1. februarja 1972 dalje v smislu pogodbe z dne 30. decembra 1970.

10. Sveta se načelno strinja z gradnjo žičnice — vlečnice v Črni s pogojem, da krajevna skupnost Črna predhodno priskrbi garancijo o financiranju žičnice in da se zagotove manjkajoča finančna sredstva.

Po predloženih zagotovilih o financiranju bo o gradnji razpravljala komisija za turizem podjetja.

11. Delavski svet in svet kmetov lastnikov gozdov odobrava povečanje minimalnega poslovnega sklada za obratna sredstva v višini 475.000 dinarjev v smislu zahtevka Ljubljanske banke Ljubljana po odpisu z dne 20. maja 1971.

12. V smislu uredbe o spremembi dela kratkoročnih kreditov bank in gospodarskih organizacij v dolgoročni kredit za obratna sredstva (Ur. l. SFRJ, št. 11/71) se odobrava sprememba kreditov v dolgoročni kredit pri Ljubljanski banki Ljubljana za obratna sredstva v znesku 569.060 din za dobo 25 let s 4% letno obrestno mero.

13. Delavski svet in svet kmetov lastnikov gozdov odobri povišanje kilometrine od julija 1971 dalje do dokončnega predloga komisije za se-

stavo, spremembo in dopolnitev pravilnika o oblikovanju in delitvi celotnega dohodka in osebne dohodka, in sicer:

- za osebna vozila 0,85 din,
- za motorna kolesa 0,35 din,
- za mopede 0,30 din,
- za kolesa 0,15 din.

Navedena komisija je pooblaščenca, da ob sklenitvi samoupravnega sporazuma pripravi predlog glede splošne politike kilometrine in terenškega dodatka.

14. Komisija za socialno stanovanjska vprašanja in rehabilitacijo invalidov naj do 31. decembra 1971 izdelava osnutek pravilnika o razdeljevanju stanovanj in posojil za gradnjo stanovanjskih hiš.

Delavski svet je na seji dne 31. avgusta 1971 sprejel naslednje važnejše sklepe:

1. Delavski svet sprejme in potrdi samoupravni sporazum o osnovah in merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov z naslednjimi pripombami oziroma dopolnitvami:

— glede na določilo 16. člena samoupravnega sporazuma (izračun števila zaposlenih) naj se dodatno k evidentiranim uram priznavajo ure, preračunane iz doseženega učinka, po kriterijih, ki so bili izdelani za vsa gozdna gospodarstva;

— naštetim delovnim mestom II. težavnostne skupine se doda delovno mesto skladiščnih delavcev in mehanikov.

2. Na delovno mesto šefa gozdarskega obrata Dravograd je imenovan in razporejen Tone MODIC, dipl. inž. gozd., iz Radelj ob Dravi. G. J.

STABILIZACIJSKI UKREPI

Povprašali smo predsednika komisije za izdelavo stabilizacijskega programa podjetja, kako daleč z delom je komisija, in je povedal naslednje:

»Dela se na izračunih in dokazilnem materialu, in sicer na podlagi programiranja in po ekonomskih smernicah, vendar z ozirom na to, ker je podjetje tako široko in obsežno, predvidevamo, da bo stabilizacijski program končan do začetka novembra letos.«

Pripominjamo, da je gozdarski obrat Mislinja že izdelal stabilizacijski program, gozdarski obrat Dravograd pa je imenoval komisijo za izdelavo tega programa.

G. J.

(Nadaljevanje z 2. strani)

ske, jih lahko odobri samo poslovni odbor KHP, ne pa pododbor na svojem področju. Tudi kredite za daljšo dobo od 5 let lahko izjemno odobri le poslovni odbor KHP.

Obresti za potrošniške kredite znašajo 8% kot v vseh bankah.

Obresti za kredite, ki se odobravajo za namene, za katere po sedanjih predpisih lahko obresti beneficirajo (regresirajo) republika in občine, plača prosilec le 3% obresti.

Ti nameni so:

— za graditev, preureditev in opremo gospodarskih poslopij,

— za nakup plemenske živine,

— za osnivanje dolgoletnih nasadov,

— za racionalnejše izkoriščanje in razširitev kmetijskih zemljišč,

— za nakup kmetijskih strojev in naprav.

Vračanje vseh kreditov se določi s kreditno pogodbo, in sicer v mesečnih, trimesečnih, polletnih ali celoletnih anuitetah. Običajno veljajo za kmete polletna odplačila, za delavce z mesečnimi osebnimi dohodki pa mesečna odplačila.

KHP pa lahko vsakemu posojilojemalcu odpove kredit pred dogovorjenim rokom, če dolжник kredita ne uporabi za namene, za katere mu je bil odobren, če neredno odplačuje obveznosti ali če kakor koli prekrši obveznosti po sklenjeni kreditni pogodbi.

Vse podrobne informacije o kreditih in hranilnih vlogah lahko sproti dobivate tudi pri vseh podružnicah kmetijskih zadrug in gozdnega gospodarstva.

Računovodja GG
A. Vrbnjak

Selitev v dolino

Na celem območju gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec, torej na območju vseh štirih koroških občin (Radlje, Ravne, Dravograd in Slovenj Gradec), je vedno večja težnja po preseljevanju prebivalstva v ekonomske in kulturne centre v dolini. Težnja k preseljevanju v dolino je razumljiva, saj imajo v središčih blizu osnovno šolo, zdravstvene in kulturne ustanove ter trgovino in prometne zveze. Posledica tega preseljevanja je, da ima gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec kljub močni stanovanjski stiski v višjih legah trinajst praznih

družinskih stanovanj. Nekaj je individualnih hiš, druge pa so dvodružinske. Stanovanjske stavbe so dobro ohranjene, so ob kamionskih cestah in zelo primerne za vikende.

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec je pripravljeno hiše prodati po ugodnih cenah ali jih dati v najem tudi na daljši rok.

Vsi, ki se zanimajo za te stavbe, dobijo podrobnejše podatke na upravi podjetja gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec, Vorančev trg št. 1, ali po telefonu na številko 84-250.

J. S.

Ceste nas povezujejo

Smo med zadnjimi posestniki lastniki gozdov na gozdarskem obratu Črna na Koroškem, ki še niso povezani z gozdno kamionsko cesto v gozdove oziroma do doma.

Kljub temu velikemu zlu našega gospodarjenja z gozdovi se nismo izneverili gozdarskemu obratu in vsa leta odajamo gozdne sortimente tej organizaciji. Tudi pri prejšnji obliki gospodarjenja in upravljanja z gozdovi smo poslovali le z bivšo kmetijsko zadrugo in rudniki svinca in topilnico Mežica. In danes, po 25 letih skupnih vlaganj, nam ni žal, da smo obdržali trdne vezi le

s temi proizvodnimi organizacijami gozdarske službe, da se nismo udejvali trenutno sicer finančno bolj donosnim poslom prodaje lesa raznim odkupovalcem. Takšno gospodarjenje bi bilo po mojem mnenju kratkovidno in nima s trajnim in umnim gospodarjenjem nič skupnega. Povedati moram, da bodo končno, kot je obljubljeno, izpolnjene davne želje očetov in dedov, saj bodo mlajše generacije Petkovih, Bisternikovih in Šumahovih naslednikov dobile cesto do doma. Precej truda jim bo prihranjenega in tudi izkupiček bo večji. Tež-

ko prigarani traktorji in stroji bodo šele sedaj dobili svojo vrednost. Če bo po sreči, se bodo tudi naši otroci vozili z avtom. Pa še več, središča se nam bodo približala na danes življenjsko potrebno oddaljenost, mi pa bomo dostopnejši za danes od kmetij »odrezano« mladino. Skupni interesi nas bodo zblížali in postali koristnejši.

S predvideno cesto bo življenje še hlastneje zavalovilo po pobočjih Podpeških strmin. Tudi od turizma si obehamo nekaj dohodka, ker menimo, da se bomo morali pač spoprijeti z vsemi možnimi

plinov. Zaradi neobstoječe cestne mreže ne moremo letno pospraviti vseh suhljic, uničenih od plina. Tako imamo še dodatno izgubo. Vsekakor v cesti vidimo življenjsko potrebno žilo, da bo delno pocelila rane, ki jih prenašajo naše domačije, ki so pod vplivom delovanja plinov.

Gozdni posestniki bomo za izgradnjo ceste prispevali les, napadel na trasi za cesto. Gozdarski obrat bo prispeval del sredstev iz svojih skladov, svet gozdnih posestnikov pa je tudi sklenil, da iz sklada, ustvarjenega za delitev med dobavitelje gozdnih sortimentov, ne bo razdelil vsega, ta sredstva pa prispeval iz solidarnosti h gradnji ceste Mušenik—Šumahovo.

Ta cesta bo dobro služila tudi za posluževanje pretvornika Radiotelevizije Ljubljana na Šumahovem vrhu, vendar le-ti o sofinanciranju nočejo nič slišati, akoravno smo uporabo zemljišča ipd. za to komunikacijo odstopili brez kakršnihkoli zahtevkov. Tudi rudniki svinca in topilnica Mežica bi morali zaradi pustošenja naših posestev sodelovati pri akciji, saj bo tudi ta cesta, če pride do gradnje filtrirnih naprav na tem vrhu, kot je slišati predloge, bistveno pocenila izgradnjo tozadevnih naprav.

Naj izkoristimo naš časopis in se v njem zahvalimo za vse razumevanje in investiranje gozdnemu gospodarstvu Slovenj Gradec — gozdarskemu obratu Črna, svetu gozdnih posestnikov GO Črna, posebej pa še projektivnemu biroju GG Slovenj Gradec, inž. projektantu Vaukanu in sodelavcem, ki so strokovno, hitro in skrbno izdelali načrte. Prepričani smo, da bo naše sodelovanje z izgradnjo ceste še poglobljeno in trajno. Pričakujemo samo, da bo gozdno gospodarstvo s še izboljšanim gospodarjenjem v gozdovih, s pocenitvijo proizvodnje in modernizacijo cest pocenilo stroške ter z boljšo prodajo zagotovilo še večjo odkupno ceno za naše gozdne proizvode, kar pa pomeni še boljše sožitje obeh partnerjev. Naj uporabim stari izrek: V slogi je moč.

Ivan Praper,
po domače Šumah,
Podpeca

Ceste tudi asfaltiramo. Naš posnetek je iz Jazbine. — Foto: F. Jurač

Stanovanjska problematika

Delavski svet podjetja je na I. seji 31. avgusta 1971 razpravljati tudi o stanovanjski problematiki v naši delovni skupnosti. V razpravi sta bili prikazani dve skrajnosti:

- ena, da živi še 39 naših delavcev z družinami v prostorih, ki so bolj podobni brlogom kot bivališčem za ljudi,
- druga, da so težnje po razdeljevanju sredstev, ki so namenjena za reševanje stanovanjske problematike, za vzdrževanje sorazmerno dobro ohranjenih stanovanjskih hiš v zasebni lastnini.

Prav bi bilo, da bi lahko vsak član delovne skupnosti dobil posojilo s kar se da ugodnimi pogoji in bi lahko svoje stanovanjske prostore čim boljše vzdrževal. To je tudi interes podjetja, saj ni dvoma, da bo delavec, ki se po delovnem času dobro počuti, ima lepo stanovanje, čutil tudi večjo pripadnost delovni skupnosti in bo dajal večje delovne rezultate.

Kritično stanje na stanovanjskem področju pa nas sila, da v okviru razpoložljivih

sredstev ta sredstva razporejamo čim bolj v korist tistih, ki živijo v takih stanovanjih, ki ogrožajo zdravje delavcev in njihovih otrok. Pri socialni službi podjetja ni malo zdravniških potrdil, ki jih izdajajo zdravniki Koroškega zdravstvenega doma in terjajo rešitev vsaj toliko, da ne bi šlo na škodo zdravja otrok. Primorani smo torej pristopiti k selekciji potreb, ker so sredstva omejena. Nakazana je bila potreba, da se združijo sredstva celotnega podjetja, ali vsaj 20% teh sredstev, in bi se s temi sredstvi reševala res kritična stanovanjska vprašanja.

Delavski svet je na tej seji sprejel sklep, da pristojne službe izdelajo osnutek pravilnika o stanovanjskem gospodarstvu in ga dajo v razpravo delovni skupnosti. Osnutek pravilnika bo kmalu v razpravi pred kolektivom in prosimo vse člane delovne skupnosti, da v razpravah sodelujejo in dajo ustvarjalne pripombe in pobude.

J. Š.

viri zaslužka, ker v planinskih krajih dohodek od kmetijstva in dela v gozdarstvu postaja prekratek. Prepričan sem, da bi se s pametno politiko finančnih bremen (davščin itd.) ter dajanjem prepotrebni kreditov za moderniziranje gospodarstva le ublažil beg z gorskih kmetij.

Predvidena cesta nam je prepotrebna še zaradi škodljivega vpliva strupenih plinov topilnice Žerjav. Več kot 5% gozdnega drevja se letno posuši zaradi delovanja teh

Tudi v takih kolibah stanujejo ljudje

Štipendiranje, socialna pomoč, posojilo

Za štipendiranje, dodeljevanje socialne pomoči in posojila je bilo planiranih za leto 1971 90.000 din. To vsoto bomo prekoračili, zato smo zaprosili za dodatna sredstva.

Pogoji za štipendiranje, dajanje socialne pomoči in posojil so ostali nespremenjeni (glej glasilo št. 4 — julij 1970).

Prošenj za socialno pomoč je čedalje več, s planiranimi sredstvi in zahtevu po dodatnih sredstvih ne moremo zadovoljiti vseh prosilcev. Mnogo otrok naših delavcev dosega osebni dohodek pod 360 din po članu družine, ki je zgornja meja osebnega dohodka za sprejemanje socialne pomoči. Socialna pomoč je namenjena nadarjenim otrokom (odlični, prav dobri ali

dobri uspeh lahko znižujeta le dve slabši oceni), katerih starši nimajo dovolj sredstev za njihov študij.

Prav tako še vedno štipendiramo na javni razpis študente tistih smeri, ki jih podjetje potrebuje. Zgornja meja osebnega dohodka je 600 din po članu družine. Če se na javni razpis prijavijo le tisti, ki imajo višji osebni dohodek od zgornje meje, jim dodelimo nižjo štipendijo, vendar jih štipendiramo zato, ker podjetje potrebuje strokovnjake take vrste. Primer je bil na pravni fakulteti — štipendist je odpovedal — in na ekonomski fakulteti.

Pogoji za dodeljevanje posojil so ostali prav tako nespremenjeni.

Komu in v kakšni višini smo podelili štipendijo, socialno pomoč ali posojilo, bomo objavili v naslednji številki našega glasila.

Komisija za izobraževanje, štipendiranje in šolo za gozdne delavce bo na seji konec meseca septembra ali oktobra dokončno podelila sredstva za šolsko leto 1971-72.

Kolikor koga zanimajo podrobnejša določila, so le-ta navedena v pravilniku o štipendiranju rednih in izrednih študentov in dajanju posojil. Nekaj izvodov pravilnikov je še na razpolago v izobraževalnem centru.

Marija Sekirnik,
dipl. inž. gozd.

Kadrovske vesti

V mesecih juliju in avgustu 1971 so bile v naši delovni organizaciji naslednje kadrovske spremembe:

SPREJEMI

V upravi: Milena MIKAS, nekvalificirana delavka, Marija MIKULANDRA, nekvalificirana delavka, obe za določen čas v počitniški dom Filip Jakob; Karel RAČIČ, pripravnik z GŠŠ; Manica LAMPRET, pripravnik z ESS;

v gozdarskem obratu Mislinja: Ivan VODOVNIK, kvalificirani gozdni delavec; Anton KOTNIK, nekvalificirani gozdni delavec; Karel RAČIČ,

gozdarski tehnik, na delovno mesto revirnega vodje; Jože PRENINGER, gozdarski tehnik, na delovno mesto revirnega vodje;

v gozdarskem obratu Ravne: Emil HAUPTMAN, nekvalificirani delavec, na delovno mesto nakladalca vagonov;

v gozdarskem obratu Črna: Leopold KOS, nekvalificirani gozdni delavec; Alojz LESJAK, nekvalificirani delavec

v skladišču; Viljem UNOVT, nekvalificirani delavec v skladišču; Jože STOPAR, nekvalificirani delavec v skladišču.

ODŠLI

Gozdarski obrat Slovenj Gradec: Mirko PAČNIK, kvalificirani gozdni delavec, na lastno željo; Jurij SLIVNIK, kvalificirani gozdni delavec, na lastno željo;

uprava: Jože PRENINGER, pravnik z GŠŠ, premestitev na GO Mislinja; Karel RAČIČ, pripravnik z GŠŠ, premestitev na GO Mislinja;

gozdarski obrat Mislinja: Ivan REPUC, kvalificirani gozdni delavec, invalidsko

upokojen; Ivan KLEMENC, kvalificirani gozdni delavec, samovoljno;

gozdarski obrat Črna: Jakob KOS, kvalificirani gozdni delavec, invalidsko upokojen; Roman KOGELNIK, kvalificirani delavec v skladišču, v JLA;

gozdarski obrat Radlje: Karel CODER, kvalificirani gozdni delavec, upokojen; Peter DERČAJ, kvalificirani gozdni delavec, sporazumno;

gozdarski obrat Dravograd: Vinko MOTALN, dipl. inž. gozd., umrl;

gradbeni obrat: pet samovoljnih zapustitev dela za določen čas.

Izrečeni ukrepi zaradi kršitve delovnih dolžnosti: v GO Mislinja — javni opomin; v GO Črna — trije opomini in en javni opomin.

Število zaposlenih 31. avgusta 1971 je naslednje:

— uprava	66
— sekcija za urejanje	10
— GO Slovenj Gradec	81
— GO Mislinja	96
— GO Ravne	66
— GO Črna	170
— GO Radlje	175
— GO Dravograd	39
— gradbeni obrat	59
— strojni obrat	64

s k u p a j : 826
G. J.

ČESTITKE

Ob poroki in rojstvu sina čestitajo Ivanu Hafnerju sodelavci.

Dušanu Volmajerju se je rodila hčerka. Ob veselem dogodku čestitajo sodelavci gradbenega obrata.

Ivanu PETRIČU, p. d. Močivniku, iz Uršlje gore, se je rodil sin. Dolgo in željno ga je pričakoval, zato so naše čestitke še bolj prisrčne.

Čestitajo sodelavci gozdarskega obrata Črna in še posebej sodelavci revirja Jazbina.

Dvajsetega julija se je Mirku Napečniku rodil sin Robert. Čestitajo sodelavci gozdarskega obrata Črna.

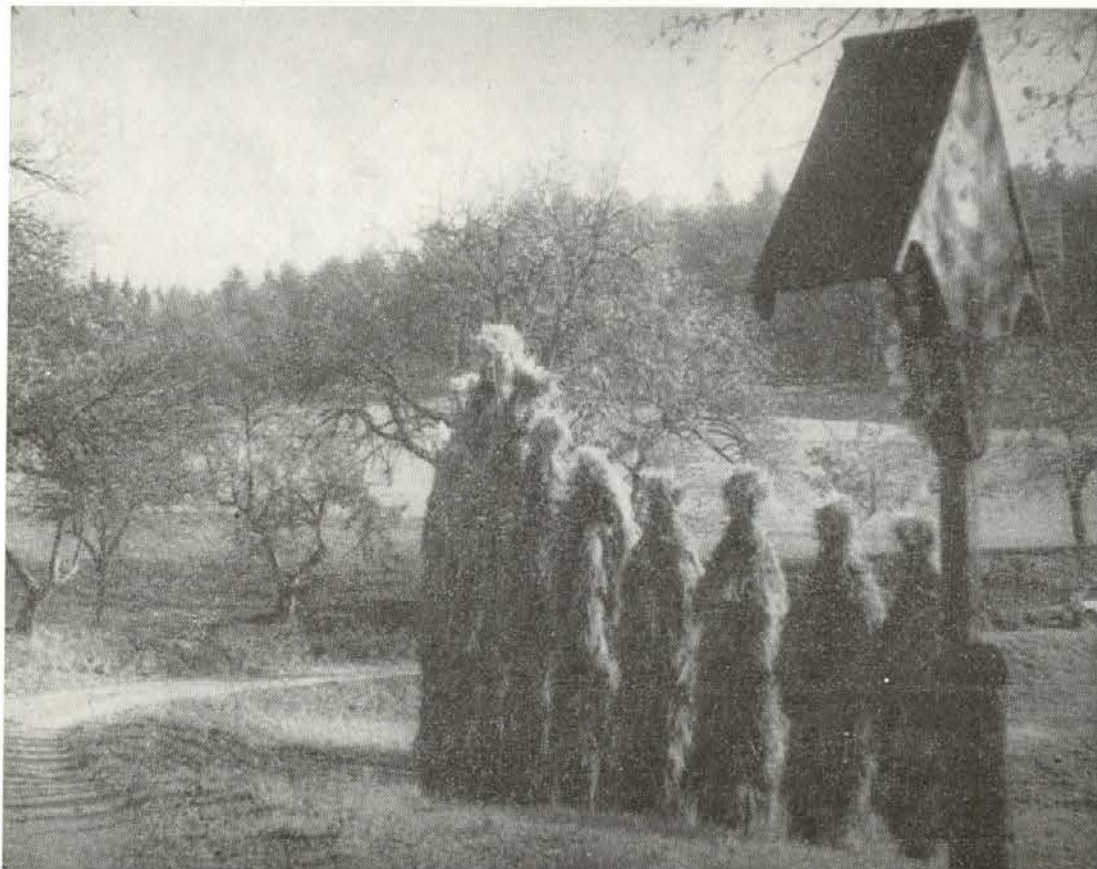
Benu Orešniku se je devetindvajsetega septembra rodila hči Sonja. Čestitajo sodelavci gozdarskega obrata Črna.

Tretjega avgusta se je Janku Čofatiju rodila hčerka Nataša. Čestitajo sodelavci gozdarskega obrata Črna.

Petega septembra je praznoval življenjski jubilej Vlado Zdovc. Čestitajo sodelavci uprave.

Z zelo dobrim uspehom sta diplomirali na srednji ekonomski šoli Betka Urbanč in Ida Kac. Čestitajo sodelavci uprave podjetja.

Zofki Razdevšek ob vstopu na novo življenjsko pot čestitajo sodelavci, še posebej čestitajo sodelavci šole za gozdne delavce.

Stražarji »jamniških« kmetij. — Foto: Pisnik

SINDIKALNI IZLET

Uprava gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec je organizirala za člane sindikata štiridnevno avtobusno potovanje v Avstrijo, Italijo in Švico.

V četrtek, 16. sept. 1971, ob 4. uri zjutraj smo še vsi zaspali stali pred zgradbo našega podjetja, polni pričakovanj in morda tudi strahu pred napornim potovanjem. Ozirali smo se proti nebu, ki ni bilo nič kaj lepo, a kljub temu smo vsi upali na najboljše.

Pot je potekala preko državne meje Vič, dalje vzdolž 16 kilometrov dolgega Vrbskega jezera proti Beljaku, kjer danes stoji v mestnem parku velik relief Koroške v merilu 1:10.000.

Pred nami so že bile zapornice — avstrijsko—italijanska meja. Po obmejnih formalno-

DOLOMITOV čez prelaze FALZAREGO (2105 m), 2239 m visoki PORDOI in 1753 m visoki prelaz COSTALUNGA.

Pot nas je dalje vodila po geološko zanimivi soteski VAL D'EGGA mimo pravilničnega jezera CAREZZA do glavnega mesta Južne Tirolske — do BOLZANA. V tem mestu, ki je bilo že rimska naselbina, prespimo.

Ko smo se drugo jutro po zajtrku odpeljali mimo slavoloka zmage iz leta 1928 in zapustili Bolzano, smo bili polni lepih vtisov, tako da smo si vsi zatrdili, da je Bolzano lepo, zeleno in čisto mesto. Sonce se upira v okna avtobusa, ko vozimo vzdolž sadnih plantaž do mesta cvetja in parkov MERANA. Ob cesti je mnogo bencinskih črpalk, a povsod brez nafte, potrebne za naš avtobus. Ko se je z nami vred

Tretji dan smo se po ogledu Zürichu odpeljali na 15 km oddaljeno letališče. Mogočna letala so dajala dokončen videz letališču. Ob 11. uri pa smo nadaljevali vožnjo v sme-

imeli pa smo tudi izredno srečo, da smo si lahko ogledali notranjost 1778 leta zgrajenega »Teatra della Scala«, ki lahko sprejme 3500 ljudi. Vsi sedeži so iz rdečega žameta, videli smo tudi ložo predsednika Italije, pogled na gledališče je res veličasten.

Z avtobusom smo se odpeljali mimo glavnega železni-

Olimpijski stadion v Cortini D'Ampezzo. — Foto: V. Cajnko

Majhen nasmeh in posnetek — ob Misurinskem jezeru. V ozadju zasneženi Dolomiti. — Foto: V. Cajnko

stih pa po Kanalski, ki je tipična ledeniška dolina, in Železni dolini skozi lepe planinske kraje v osrčje Dolomitov. Prvi postanek v MISURINI ob istoimenskem jezeru, ki je bilo leta 1955 prizorišče drsanja v sklopu olimpijskih iger.

Ker tudi mi nismo hoteli biti izjema, smo se prav tako kot drugi turisti, ustavili še na prelazu TREH KRIZEV (1809 m). Morda zanimivost tega prelaza. Nedaleč od ceste stoji kapelica, kamor stopijo vsi turisti, da vržejo v skrinjico 100 lir, prižgejo svečko in si kaj želijo. Verjemite, da smo tudi mi prižgali svečke, pa ne samo ženske, tudi moški so brskali po žepih in iskali lire.

Po nekaj kilometrih se je pred nami pokazalo pet krogov na vrhu olimpijskega stadiona in znano zimsko turistično mesto CORTINA D'AMPEZZO. Kamorkoli se je ozrlo oko, povsod je bil prisoten duh turizma, same vlečnice, sedežnice, teren je bil kar prepreden z žicami.

Po daljšem postanku smo se odpeljali po VELIKI CESTI

v Meranu odžejal tudi naš mercedes, smo se odpeljali skozi NAUDERS in TOSENS do LANDECKA, od tu pa prek 1800 m visokega prelaza ARLBERG, ki je meja med Tirolsko in Arlberško, v kneževino LIECHTENSTEIN — v glavni kraj VADUZ. Vožnja naprej je bila zanimiva, cesta je obdana z zelenimi pašniki, med pašniki pa se vijajo potčki. Kot v pravljici. Vzdolž Walenskega in Züriškega jezera prispemo proti večeru, ko je bilo prižganih že tisočero luči, v največje mesto Švice — v Zürich. Raznobarvne napise, mestni vrvež in mogočno reko LIMMAT, ki se je vila pod mostovi proti izlivu — Züriškemu jezeru, vse to smo opazili ob prihodu v samo mesto. Poseben videz pa je dajala mestu tudi cerkev Sv. Petra iz 11. stoletja, z največjo stolpno uro v Evropi s premerom 9 metrov. Po namestitvi v hotelu in večerji so najbolj utrujeni odšli k počitku, nekaj »ponočajakov« pa se je podalo po Zürichu, pa tudi v baru v hotelu, kjer smo bili nastanjeni, ni manjkalo udeležencev našega izleta.

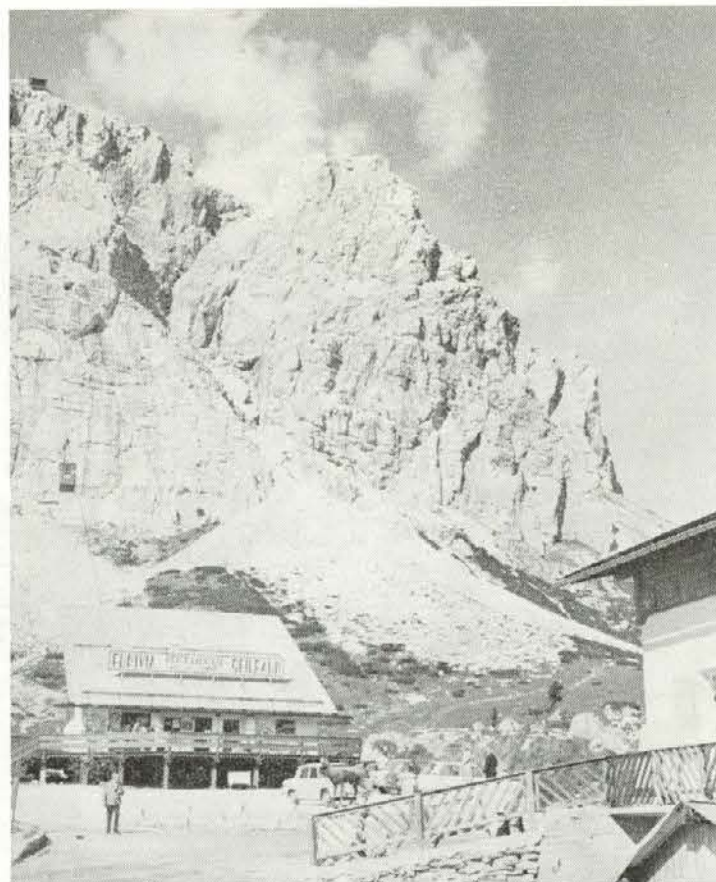
ri jezera »štirih kantonov« skozi SCHWYZ proti GOTTHARDSKEMU prelazu na višini 2112 m. Od tu pa dalje do AIROLA, po dolini TICINO vzdolž COMSKEGA jezera v MILAN. Italija pa ne bi bila Italija, če ne bi večerjali makaronov, nad katerimi so bili nekateri zelo navdušeni, da so pospravili tudi dve porciji.

Zadnji dan našega izleta smo si dopoldne ogledali še notranjost 21 m visoke katedrale,

škega kolodvora, zgrajenega leta 1925, kjer meri glavna fasada, ki je iz samega marmornja 290 m, do velikega pokopališča in po avto cesti prek državne meje Fernetiči domov.

Vseskozi je potovanje potekalo v redu, za kar gre nedvomno zahvala šoferju, ki nas je varno pripeljal domov, pa tudi vodiču, ki je poskrbel, da smo se vračali nazaj veseli,

(Nadaljevanje na 7. strani)

Prelaz Falzarego na višini 2105 m. — Foto: inž. Maks Vončina

Gozdarskemu obratu v Radljah tudi letos vodna stihija ni prizanesla. Posnetek je iz Radeljskega jarka, kjer je hudournik popolnoma uničil del ceste

ABSOLVENTI ŠOLE ZA GOZDNE DELAVCE

V tem šolskem letu so končali na šoli za gozdne delavce: Iz gozdarskega obrata Slovenj Gradec: Kristi Gaberšek, ki je poleg redne šole uspešno končal sedmi in osmi razred osnovne šole.

Iz gozdarskega obrata Mislinja: Jože Ogriz, ki je med redno šolo uspešno končal osmi razred osnovne šole.

Iz gozdarskega obrata Ravne: Jože Konečnik, ki je v času rednega šolanja končal osmi razred osnovne šole.

Iz gozdarskega obrata Radlje: Boris Kelenberger in Rado Klemenc, ki sta se po uspešno končani osnovni šoli vpisala na našo šolo.

Osmi razred osnovne šole sta končala pod zelo težkimi pogoji. Po neuspešno končani osemletki sta se zaposlila v skladišču v Vuhredu. V popoldanskem času sta obiskovala večerno šolo v Dravogradu.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo edino gozdno gospodarstvo, pri katerem so do sedaj vsi učenci, vpisani v šolo za gozdne delavce, uspešno končali tudi osemletko.

Spričo uspešno zaključene šole lahko pričakujemo, da bodo vsi uspešno opravljali naloge v proizvodnji.

Marija Sekirnik, dipl. inž. gozd.

VESTI IZ RADELJ

Sindikalna podružnica GO Radlje s sodelovanjem obrata prireja vsakoletni izlet za svoje člane in njihove svojce. V letošnjem letu je bil tak izlet v mesecu juniju, in to 4-dnevno bivanje v domu GG Slovenj Gradec v Filip Jakovu. Tega izleta se je udeležilo 61 članov kolektiva in njihovih svojcev. Marsikatera žena našega gozdnega delavca je tokrat prvič videla naše lepo morje ter tudi okušala, kako je slano. Potovanje in samo bivanje v domu je bilo za marsikoga nepopisno. Predvsem so bili zadovoljni s hrano, prenočiščem ter vljudnostjo osebja tega doma. Na mizah pa ni manjkalo črnine, po kateri so vsi postali mladi ter v večernih urah tudi pokazali

svoje spretnosti v plesu ob spremljavi glasbe iz magnetofona.

Ker pa se je tega izleta udeležilo le manjše število članov

našega kolektiva, je odbor sindikalne podružnice sklenil, da se organizira še en izlet v letošnjem letu. Odbor je upošteval večletne želje, da se namesto izleta v tujino organizira tako imenovani sindikalni piknik.

Tako je odbor sindikalne podružnice organiziral 11. septembra 1971 sindikalni piknik na koči Pungart na Pohorju. Tega piknika se je udeležilo 80 % članov našega kolektiva in njihovi svojci. Vreme nam je bilo še kar naklonjeno, če odštejemo, da je pihal dopoldne kar precej neprijeten mrzel

veter. Ker pa je bilo dosti vina, se je vse nekako ogrelo ter je tudi razpoloženje postalo boljše. Za veselo razpoloženje je poskrbela godba na pihala iz Radelj. Žene naših sodelavcev pa, kot so vedno marljive, so tudi ta izlet uporabile za prijetno in koristno, saj so pridno nabirale brusnice.

Vse prehitro je minil ta lepi dan na Pohorju. V poznih večernih urah smo se vračali nazaj na svoje domove.

Člani kolektiva so izrazili željo, da se tako srečanje še večkrat ponovi.

M. K.

Udeleženci izleta — žal ne vsi — ob Misurinskem jezeru na levi in avtobus na desni strani. — Foto: V. Cajnko

(Nadaljevanje s 6. strani)
zadovoljni in polni novih lepih vtisov. Da pa smo ob koncu izleta lahko rekli čudovito, čudovito, pa gre zahvala tudi organizatorju tega izleta inž. Slaviču.

Na potovanju je vladalo veselo razpoloženje, ni manjkalo pesmi in šal, tako da smo si ob prihodu v Slovenj Gradec zatrdili, da si takšnih izletov še želimo, in ob vprašanju: kako je bilo na izletu?, enoglasno odgovorili: čudovito.

Tinca M.

Sklepi organizacije ZK

Organizacija ZK Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec je na svojem sestanku dne 7. 10. 1971 med drugim obravnavala naslednje:

— razpravljala je o predlogu kadrovske komisije ter komisije za organizacijo, razvoj in statutarna vprašanja pri občinski konferenci ZK Slovenj Gradec ter istega v celoti tudi osvojila;

— na predlog sekretariata organizacije ZK gozdnega gospodarstva so člani ZK izmed svojih vrst evidentirali bodoče tovariše v organe ZK, in sicer:

a) za sekretarja organizacije ZK gozdnega gospodarstva,

b) za sekretariat organizacije ZK gozdnega gospodarstva,

c) za občinsko konferenco ZKS;

— organizacija ZK je obravnavala tudi predlog kadrovske komisije pri komiteju občinske konference ZK Slovenj Gradec za zvezno konferenco ZKJ — nestalni del ter le-tega osvojila in potrdila kot kandidata za zvezno konferenco ZKJ Milana ZAFOŠNIKA.

Dalje je razpravljala o predlogu iste komisije in osvojila kot kandidata za sekretarja komiteja občinske konference ZKS Slovenj Gradec Ivana BOŠNIKA.

Pri razpravi o predlogu kadrovske komisije pri komiteju občinske konference, da se v medobčinski svet ZK še naprej predlagajo dosednji tovariši, je organizacija ZK sprejela spreminjalni predlog, ki predlaga, da se v medobčinski svet ZK imenuje predstavnik gozdarstva in lesne industrije Janeza KOZELJA, dipl. inž. gozd. Takšen predlog organizacija ZK utemeljuje, ker je gozdarstvo in lesna industrija na področju vseh štirih koroških občin in sta prav sedaj obe panogi v močnem razvoju, zaradi česar je pričakovati večje organizacijske spremembe.

S tem predlogom se menja tudi ena tretjina sedanjih zastopnikov.

— Organizacija ZK je sprejela v svoje vrste dva nova člana, in sicer:

Jožeta PRENINGERJA, roj. 31. 1. 1948, gozdarskega tehnika, zaposlenega na gozdarskem obratu Mislinja kot revirni vodja, in

Alojza KALIČA, roj. 29. 10. 1945, gozdarskega tehnika, ki je zaposlen kot projektant v projektivnem biroju gozdnega gospodarstva.

— Organizacija ZK je posvetila posebno pozornost razpravi o vprašanju socialnega

razlikovanja. Tako je po obširni debati o konkretnih primerih socialnega razlikovanja pri našem podjetju sprejela naslednje sklepe:

1. Organizacija ZK se bo zavzemala za tako stanovanjsko politiko v podjetju, da se bodo sredstva, ki se v ta namen zberejo, rabila samo za reševanje stanovanjskega vprašanja. Pri tem se opredeljuje, da je stanovanjsko vprašanje le, če odstopa delavec s svojimi stanovanjskimi razmerami negativno od normalnih stanovanjskih razmer. V druge namene se lahko rabijo le, če to zahteva poslovni interes podjetja, seveda pa samo v stanovanjske namene.

Zavzemala se bo tudi, da se združi del sredstev (20%), s katerimi bi rešili kritične stanovanjske primere, ki jih je v podjetju še 39. Sredstva se morajo združiti in deliti na osnovi samoupravnega sporazumevanja med enotami združenega dela.

2. Organizacija ZK se bo zavzemala za skrben odnos do invalidov, da bi se invalidi s polnim delovnim učinkom polnopravno vključili v delovni proces. Mnenja je tudi, da se naj prouči možnost finančnega sodelovanja organizacije

združenega dela, kadar je delavec zaradi invalidnosti premeščen k drugi organizaciji združenega dela ali celo k drugi delovni organizaciji. V letnem gospodarskem načrtu bi bilo treba zagotoviti sredstva za prekvalifikacijo invalidnih delavcev (minulo delo).

3. Nadalje se naj dograjuje sistem delitve osebnega dohodka po delu, zavzemati pa se je treba tudi za to, da ne bi noben delavec, ki dela poln delovni čas in izpolni postavljene naloge, prejemal mesečnega osebnega dohodka pod 1000 din.

4. Člani ZK so tudi mnenja, da se ne sme zniževati nadomestilo osebnega dohodka v času odsotnosti z dela zaradi nezgode izven dela (B nesreče), kakor so to že težnje v skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

5. Pravilnik o delitvi osebnega dohodka naj se popravi tako, da bo člen, ki odmerja delavcu, ki gre v pokoj, umre ali dobi odpoved ne po lastni krivdi, in ima pravico do osebnega dohodka v višini enomesečnega povprečja, korrigira tako, da bo pravica različna po dolžini delovne dobe pri gozdnem gospodarstvu.

V pravilnik bi se naj vpisala kot pravica tudi nagrada za dvajsetletno delo pri podjetju, da bi se s tem izognili vsakoletnim razpravam okrog tega.

6. Osnovna organizacija sindikata in samoupravni organi v enotah združenega dela naj skrbno proučijo in predvsem med fizičnimi delavci predlagajo delavce za odlikovanja in druga priznanja.

7. Pri pravilniku o delovnih razmerjih bi bilo treba vnesti določilo, da dobijo matere samohranilke dva ali tri dni več letnega dopusta.

8. Nadalje je treba delati na vzajemni pomoči, kot je to že bilo sklenjeno na zadnjem sestanku.

9. Organizacija ZK je tudi mnenja, da bi bilo treba pristopiti k izenačenju zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov, da bi imeli enake pravice v ambulanti, v bolnici ter pri prevozu z rešilnim avtomobilom, seveda pa je treba to izračunati in dati v javno razpravo.

O vseh naštetih stališčih naj razpravljajo samoupravni organi v okviru svoje pristojnosti in vse osnovne organizacije sindikata. Za razpravo so dolžni poskrbeti predsedniki pristojnih samoupravnih organov in predsedniki osnovnih organizacij sindikata. Pristojne službe pa naj pripravijo potrebno gradivo.

— Osnovna organizacija ZK priporoča novoizvoljenemu sekretariatu organizacije ZK gozdnega gospodarstva, naj vabi v prihodnje na svoje sestanke sekretarje aktivov ZK obratov, prav tako pa naj le-ti zaradi boljše obojestranske povezave v okviru podjetja vabijo na sestanke zastopnika sekretariata OZK gozdnega gospodarstva.

M. Krenker

OBISK NA ZIRBITZKOGLU

Na pobočju 2397 m visokega Zirbitzkogla (približno 20 km južno od Judenburga) se nekako od 1600 do 1800 m nadmorske višine razprostirajo obširni, deloma čisti sestoji cemprina.

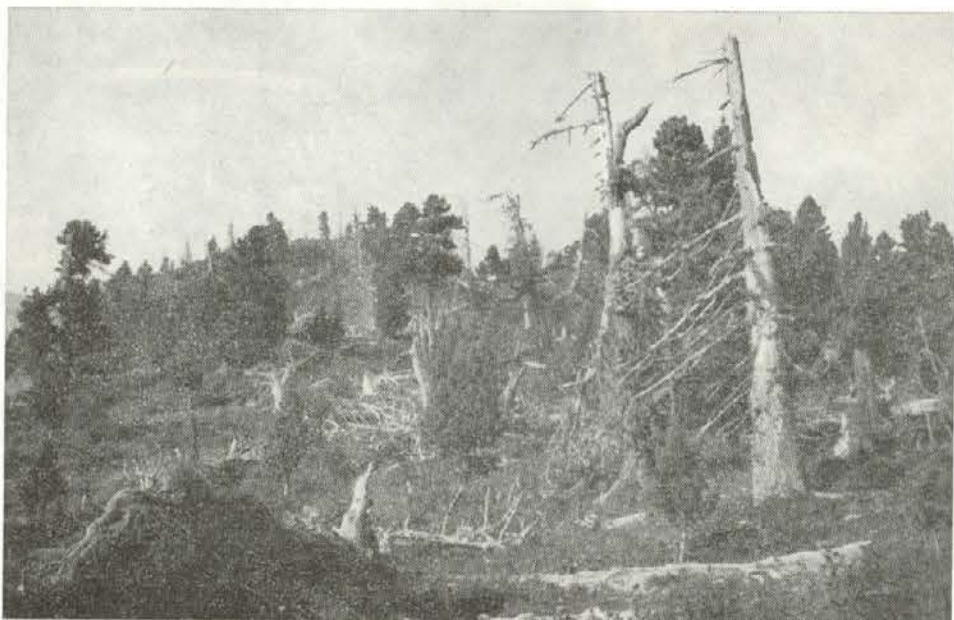
Posnetek je bil napravljen ob vegetacijski meji. Tu je drevje seveda že bolj redko. Stara drevesa so pravi strelovodi. Vidiš mnogo oblomljenega, razcepljenega, ožganega in suhega. Skeletov je toliko, da se ponekod komaj premikaš.

Pod vrhom so velike ledeniške groblje, več jezer, sploh mnogo vode. Tu izvira LABODNICA. Ves predel je zaščiten.

Za lovce je potrebno še omeniti, da je tu mnogo divjačine, posebno gamsov.

Naš Kotnikov Fric, navdušen lovec, je bil kar »paf«, ko je z daljnogledom spremeljal tropo sivcev.

Gustav Broman

Obisk na Zirbitzkoglu. — Foto: Broman Gustav

Dopust v Filip Jakovu

Opisati želim nekaj dogodkov z dopusta v Filip Jakovu v času od 1. do 10. avgusta letos. Najprej naj omenim to, da je bilo letos obilo vročine, še več »črnine«, in posledica te v narekovaju je tak prizor.

Pa brez zamere!

Pri postrežbi si je prizadevalo osebje delati v zadovoljstvo vseh. Pa vendar to vedno ni bilo mogoče. Še doma ne moreš ustreči 5-članski družini, kaj šele 70-članski. In če na stvar gledam kot gospodinja, tudi doma pozdravi moža duh po zasmojenem ali pa ga preseneči okus po dodatku soli in kisa. Moti pa me to — mislim, da tudi druge — da niti enkrat v desetih dneh ne priplava na krožnik kakšna riba, na dopustu smo vendar ob morju.

Tudi v »šanku« se je letos temperatura dvignila nad normalo. Zadnje skupine so imele malo več sreče.

minjal na leto 1946, ko smo v vrstah čakali na meso in kruh.

Kaj čudna slika se je nudila očem, ko sem proti jutru stopila iz avtobusa. Na asfaltu Jadranske magistrale so bile položene blazine (speči so imeli verjetno občutek, da so na plaži), obcestni kamni pa so bili dodobra zasedeni, misli so nehote uhajale k vrčkom piva, za katerega bi ob taki žeji dali tudi devize. Brez skrbi bi lahko zapeli tisto (cerkveno) objokani otroci... v planinah Velebita vzdihujemo. Ali pa ono po melodiji »Al' njega, njega ni — AL' MEHANIČARJEV OD NIKODERJA NI...« se ponavlja.

Pa vendar, kljub vsem neveselostim smo si na tihem želeli, da bi drugo leto zopet šli na dopust (seveda brez defekta).

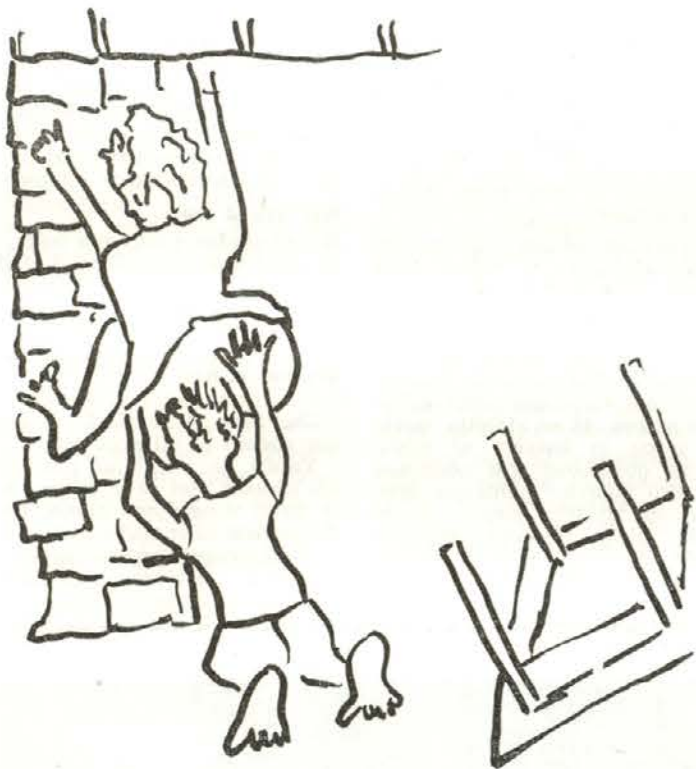
Že mnogokrat smo omenili, da dopuste v naših domovih

»oh, da bi lahko drugo leto zopet šel na morje«, mi je ostal posebno v spominu. Želim, da se bi mu to uresničilo. Prav tako želim vsem, ki so bili na dopustu v času od 1. do 10. avgusta letos, svidenje

na terasi doma v Filip Jakovu leta 1972.

Prepričana sem, da drugo leto ne bo tako dolgega postanka, pa če bi že bil, naj bi bil vsaj ob kaki GOSTIONICI. V. Gerl

Pot domov pa je bila malo bolj težavna. In če se danes, ko že bledijo spomini na brezskrbne dni dopusta, spomnim na 18-urni dodatni dopust (skoraj bi ga lahko šteli za dvojno dobo), lahko rečem, da so imeli prizadeti veliko mero potrepljivosti. Tudi »pacient« Andrej (naš **dobri** kuhar), se je lahko dodobra okopal v lastnem znoju. Lakota je huda reč, to smo lahko ugotovili, ko je šofer Maks (potrebno ga je posebej pohvaliti) oskrbel malico za naše najmlajše. Še celo na mleko ni pozabil, ki je posebno teknilo malim pa tudi velikim. In če bi videli prizor, ko sta Lizika in Ela delili malico, bi tudi vas spo-

premalo koristijo fizični delavci. Prav njim bi bil nujno potreben dopust ob dobri hrani, zlasti s črnino. Le malo-katero podjetje nudi svojim zaposlenim take ugodnosti za letne dopuste.

Trditve nekaterih, da si dopusta pač ne more vsak privoščiti, ne bodo držale. Če gospodarji in gospodinjš, kakor hočeš, 10 dinarjev na dan porabi družinski član tudi doma, pa če sem odkrita, na jedilniku ne bo toliko mesa.

Na obratu Ravne se je letos prijavilo za dopust v naših domovih precej delavcev, ki se za to dolgo niso mogli odločiti, in vzdih enega od teh

ŠOPEK S KOROŠKIH BREGOV

Izšla je zbirka pesmi Blaža MAVRELA. Že 76 let je star, pa še vedno ima rad pesmi. V Strojni samotarji, prebira knjige in išče rime za nove pesmi. Lepo je povezal v šopek nekaj koroških. Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec mu je pomagalo zbirko pesmi založiti. Kdor želi imeti to zbirko domačih pesmi iz koroških bregov v svoji knjižnici, naj se zgleda pri kateremkoli našem obratu. Zbirka pesmi je lepo opremljena in vezana v platno.

J. Š.

VANČ Z OLŠEVE

(Odlomek)

Uršlja, Peca in Olševa so še imele vrhove pokrite s snežnimi krpami, ko se je v dolini počasi prebujala pomlad. Tu in tam je že pognal teloh kot prvi znanilec pomladi, ali kot rečeno — prvi pomladni cvet. Ob ranem pomladnem jutru se je Vanč odpravil v Črno. Tja je šel redko kdaj, in še to po zelo nujnih opravkih, ker ni bil prijatelj pohajkovanja, niti mu ni bilo do tega, da bi stopil v gostilno na šilce žganja.

Doli v Črni pa ta dan ni bilo tako kot po navadi. Ni bila spokojna in mirna. Vse je vrelo. Ljudje so kot brez glave tavalji sem ter tja, kakor da bi pričakovali sodni dan. Vanč ni mogel razumeti, kaj vse to pomeni, in zato je le vprašal nekega starčka, kaj je neki tukaj narobe. Le-ta mu je povedal, da so Nemci zasedli našo, torej tudi Vančevo domovino.

»O,« je rekel Vanč, »to bo pa najbrž še hudičev ples! Če so že zasedli mesta in druga naselja, na Olševo jih pa ne bomo pustili, ker ta je naša, tu so gozdovi, v katere lahko stopamo samo mi delavci, ki smo jih s tako ljubeznijo gojili in varovali, in ti so nas vzljubili. O prekleto, to pa že ne!« si je rekel Vanč. Nakupil si je nekaj drobnih stvari in se hitro napotil proti daljni Olševi. Črne misli so ga obdajale na vsakem koraku, čim bolj se je bližal domu. »Kaj, če ne bo več svobode?« si je mislil.

On je prvi v daljno sososko prinesel vest o nesreči, ki preti ne samo nižjim doli v dolini, temveč tudi njim, čeprav so tako oddaljeni in potisnjeni gor pod košate gozdove.

Vanč ni bil vojak, toda znal je ravhati s puško, saj je večkrat še kot mladenič šel z očetom na lov. To je bilo zanj pravo veselje.

Spomnil se je, kje je shranjena očetova puška, in že takoj prve dni sklenil, da bo podrl vsakogar, če bi se drznili vohljati po njegovih lepih Olševi.

»Ne bodo nas, hudiči!« je pripovedoval sam sebi. Dolgo se ni čutila v tem predelu sovrážna zasedba.

Vanč je delal naprej, le denar za storjeno delo je prejel drugačen, kar ga pa ni motilo. Ob ponedeljkih si je vedno oprtal poln nahrbtnik in šel na delo dobro uro daleč, kjer je imel na položni ravnici skoraj v središču Olševe skromno drvarsko uto, v kateri je spal, kuhal in vedril ob nevihtah. V tem miru je bil zadovoljen, tako da je počasi pozabljal tudi na Mojco. Ptičje žvrgolenje v zgodnjih jutranjih urah ga je osvežilo in vzradostilo, da je bil še bolj vnet za delo ves dan. Ponoči pa je slišal skovikanje sove in lajanje divjadi, kar mu je poglobilo spanec po napornem delu.

Nekega dne, ko je neusmiljeno obsekaval deblo skoraj stoletne smreke, se mu je približal neznanec, ki po videzu ni bil gozdar, vsaj tako se je Vanču zdelo, kajti videl ga ni še nikoli. Vanč odloži sekuro in neznanec ga vpraša, kako mu gre delo in če sam dela v tem okolišju. Pritrldil mu je, da dela z lahkoto in da najraje dela sam, seveda, če je drevje že podrt, kajti podirati ne more sam.

Neznanec ga je spraševal razne stvari, tako da se Vanč skoraj ni znašel ob tako zapletenih zadevah, ki so tujca zanimale. Naposled mu je le zapal in povedal, da je partizan, in ga pozval, naj sodeluje z njim. Vanč je bil vesel tega zaupanja in pristal. Torej od tega partizana je dobil jasno podobo, za kaj pravzaprav gre. Bil je navdušen nad tem in je vsa pripovedovanja vzel zelo resno. Zavedal se je tega, kar je mislil med potjo iz Črne: »Ne bodo nas, hudiči!« Vanč ni bil, kot se pravi, politično razgledan. Saj tudi ni mogel biti. Prebral je le nekaj knjig Mohorjeve družbe, ki jih je tu in tam dobil na Prevaljah, iz katerih je črpal le povesti, kaj globljega pa mu niso prinašale.

Od tega dne je Vanč z vsem podpiral partizane, seveda kolikor je bilo v njegovi moči. Zavedal se je, da sam ne bo zmogel vsega. Zato je navezal stike z zaupnimi sosedi in drugimi ljudmi, za katere je vedel, da so dobri in pošteni, in tako je šlo vse gladko, kot je dobil navodila. V drvarski bajti ni več čepel ves teden, temveč je pogosto, skoraj vsak večer, hodil domov, da je naslednji dan zopet nesel poln nahrbtnik partizanom.

Nekega jutra, ko je hotel že oditi od doma, se nenadoma prikaže nemška patrolja, ki jo je najmanj pričakoval. Vprašali so ga, kam gre s tako napolnjenim nahrbtnikom? Odgovoril jim je, da gre pač na delo v gozd in da ima tam za hrano le tisto, kar prinese s seboj. Niso mu verjeli, ker je bil ta dan petek. Če bi bil ponedeljek, bi bilo v redu. Hoteli so se prepričati, kje dela in kaj je dejanska resnica. Šli so z njim prav do barake in uvideli, da je govoril resnico, a imel je smolo v tem, ker je patrolja temeljito pregledala vso barako. Pod strešnim tramom je našla zatakunjene letake, ki so klicali na upor proti Nemcem. To je bilo dovolj. Vprašali so ga, od kod to. Odgovoril je, da ne ve, kdo bi tam podtaknil kaj takega, možno pa je, ker je baraka vedno odklenjena. Ta odgovor ni zadostoval in Vanča so peljali na zaslišanje v Črno. Ničesar ni priznal, pa tudi ničesar mu niso mogli dokazati, a za njih je postal sumljiv. Vrnil se je domov. Drugi dan se je v baraki zopet sestel s partizani in povedal, kaj se je

prejšnji dan pripetilo. Svetovali so mu, da naj pusti delo in se jim pridruži, ker je pri Nemcih odslej slabo zapisan. Vanč je vzel njihovo svarilo resno in se odločil, da se jim pridruži.

Tako je Vanč postal partizan — borec! Vzel je očetovo puško, jo skrbno očistil in jo božal tako ljubko, kot je pred leti božal Mojco po njenih cvetočih bokih.

Po nekaj mesecih je Vanč spoznal partizansko življenje. Ni mu bilo težko, saj je bil tako rekoč rojen v gozdovih in vedel skoraj za vse njihove tajnosti in skrivnosti.

Tedaj je bilo na tem področju komaj šest borcev. Kmalu pa je nastala večja, številčno močnejša skupina, saj je sovražnik delal v dolini vedno večji teror in pritisk na zavodne ljudi. Zato ni bilo čudno, da so se le-ti začeli umikati v zavetje gozdov, v tiste gozdove, ki so jih ljubili, ki so bili njihovi. Gozd je bil torej njihov varuh, prijatelj in zaščitnik pred nadutim osvajalcem. Toda kmalu so Nemci začeli počasi, toda zelo previdno tipati tudi gor v planine, v košate gozdove, ker so vedeli, da se tam zbirajo zaenkrat majhne, a zelo nevarne skupine, ki jim bodo delale nevšečnosti.

Tako je nekega jutra močno zapokalo prav v bližini, kjer je taborila uporniška skupina. Da so se Nemci priplazili tako blizu, in to neopazno, je bila prav gotovo zasluga podlega izdajstva. Vsi so planili k orožju. Vnel se je boj sredi košatih smrek, ki so stoletja rastle v miru in katerih ni nihče drug obiskoval, kot prepoten gozdni delavec, pohlevna divjad in zgodnje sonce, ki je tako blago obsevalo njihove veje.

Slabo orožje in povrh neizkušnost so bili vzrok, da se je morala skupina umakniti globoko, skoraj pod vrh Olševe. A tako, si je mislil Vanč, sedaj se je pa začelo zares. Prvič je doživel ognjeni krst. To je bil krst pravice, krst poštenosti, to je bil krst, ki vodi samo k zmagi, pa čeprav za ceno velikih žrtev.

Nemci so se po tem nenadnem vdoru vrnili v dolino, skupina pa se je vrnila nazaj v taborišče. Od nenadnega napada in utrujenosti so kmalu vsi zaspali. Vanč pa je bil na straži. Varoval je svoje tovariše, čeprav je bil sam potreben spanja in počitka. Očetova puška ga je delala tako varnega, kot je bil varen poleg očeta, ko je bil še neboljen otrok. Samota ga je obdajala, gledal je v jasno nebo, kjer je trepetalo nešteto zvezd. Mislil si je, da prav tako trepetajo življenja nešteto dobrih ljudi, ki so v negotovosti za jutrišnji dan. Bil je srečen, da se je umaknil v gozd, ker mu le gozd daje zavetje sedaj, ko je borec, prej pa mu je nudil le skromen košček kruha.

Nehote si je šepetal:

Ti naš si gozd!

Ko zjutraj sonce te obsije, kot kristal so tvoje veje, in če nad teboj vihar razsaja, in se vsako deblo maje — o, le ne kloni — trdo stoj, ker jaz sem vedno le s teboj.

Ker ves si naš...

Ko od snežne peze veja poka, in od strahu preplašena divjad se joka,

mi le trdno stojiš, in v tej bolečini — se mi še lepši zdiš...

ker ves si naš!

Da, tako si je mislil Vanč, ker njemu je bil gozd vse.

Vanča je zamenjal naslednji stražar. Šel je v taborišče, se zavil v oguljeno odejo, toda zaspati ni mogel.

ANDREJ JESENOVEC

Pokušnja

Smučarji, vključite se v začetni tečaj

ŠPORT

Odbor za izvedbo športnih iger pri gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec se je sestel na svoji prvi seji. Povabljeni so bili predstavniki z vseh obratov, vendar so pristostvovali le zastopniki GO Črna, Dravograd, Ravne in uprave. Pomenili smo se o bodočem tekmovanju. Šah bomo igrali na strojnem obratu, kegljanje bo organiziral GO Slovenj Gradec na novem avtomatskem kegljišču v Slovenj Gradcu. Sankanje bo v Črni, tekmovanje v smučanju in turnem smučanju bo na Pohorju, organizatorja uprava in gradbeni obrat. Streljanje bo

OPRAVIČILO

Zaradi pomanjkanja časa nismo mogli pripraviti kvalitetnega odgovora Črnjanom, ki sprašujejo glede oddaje gradbenih parcel v družbeno lastnino in to vprašanje povezujejo s prejemanjem rente. V naslednji številki bomo to vprašanje podrobneje razložili.

J. Š.

OSREDNJI ODBOR

Osnovne organizacije sindikata GO Radlje, GO Črna, GO Ravne in uprave podjetja so predlagale, da je nujno potrebno ustanoviti osrednji odbor sindikata za celo gozdno gospodarstvo. So primeri, ko je več kot potrebno, da nastopajo sindikati v enotni akciji, kar je pri sedanji organizaciji nemogoče.

J. Š.

ČESTITKE

Petru Tasiču na novi življenjski poti mnogo zadovoljstva in uspehov želijo sodelavci obrata Ravne, še posebej pa kolektiv šole za gozdne delavce.

organiziral GO Mislinja, plavanje GO Ravne, odbojko bomo igrali v Radljah, streljanje na glinaste golobe pa bo v Dravogradu. **Za izvedbo vseh medobratnih tekmovanj in za srečanje s športniki LIP Slovenj Gradec bi potrebovali na vsakega zaposlenega pri GG Slovenj Gradec po 10 din. Odbor prosi vse osnovne organizacije sindikata, da pošljejo denar do 15. 12. 1971 na upravo Tonetu POPIČU.**

Na naših dosedanjih tekmovanjih nismo imeli pravilnikov medobratnega tekmovanja in je zato večkrat prišlo do sporov. Na sestanku smo obravnavali in sprejeli osnutek pravilnika medobratnega ekipnega šahovskega tekmovanja, ki ga je pripravil Jure SUMEČNIK. **Pozivamo tekmovalce, da pripravijo pravilnike tudi za druga tekmovanja.**

Prek zime bi organizirali po obratih začetne smučarske tečaje. Število udeležencev po obratih naj javijo našemu izobraževalnemu centru, ki bo tudi oskrbel vaditelja.

L. K.

UGOTAVLJANJE OČETOVSTVA

Ko pride »župan« zjutraj v službo, zagleda pred občinsko hišo najdenčka, ki ga je ponoči odložila neznanca mati. V prvi vnemi skliče vse moške uslužbenke občinske uprave. Postavi jih v vrsto in povpraša:

»Je kdo od vas oče temu otroku?«

Po krajšem molku eden odločno spregovori:

»Oče župan, to je čisto nemogoče: prvič, v tej hiši se še ničesar ni naredilo z ljubeznijo in veseljem, drugič, v tej hiši se še noben akt ni zaključil v devetih mesecih, in tretjič, poglejte mladega fanta, kako je v redu, kar pa se naredi v tej hiši, pa nima ne repa ne glave.«

Pravijo, da se je to zgodilo davno?

NI GENTLEMAN

Vodovodni inštalater je popravil neke napake na vodovodu v kuhinji privlačne žene. Osem dni kasneje je žena prejela račun. Ko ga je pregledovala, je ogorčena vzkliknila:

— Štiri ure! Nesramnež, vse mi je zaračunal!

REDKOST

Po večjem mestu hiti mladenič. Sreča ga znanec in ga vpraša:

»Kam tako drviš?«

»Kaj ne veš, da v 34. avneniji ob pol štirih gola ženska jezdi konja!«

»In zato tako drviš?«

»Seveda, saj že 10 let nisem videl konja.«

POBOŽNOST

— No, sine, kako je bilo na izpitu?

— Dobro, oče! Učitelj je bil zelo prijazen in pobožen.

— Kako — pobožen?

— Pri vsakem mojem odgovoru je sklenil roke in rekel: »Moj bog, moj bog!«

Miha sreča precej naglušnega Janeza in mu reče:

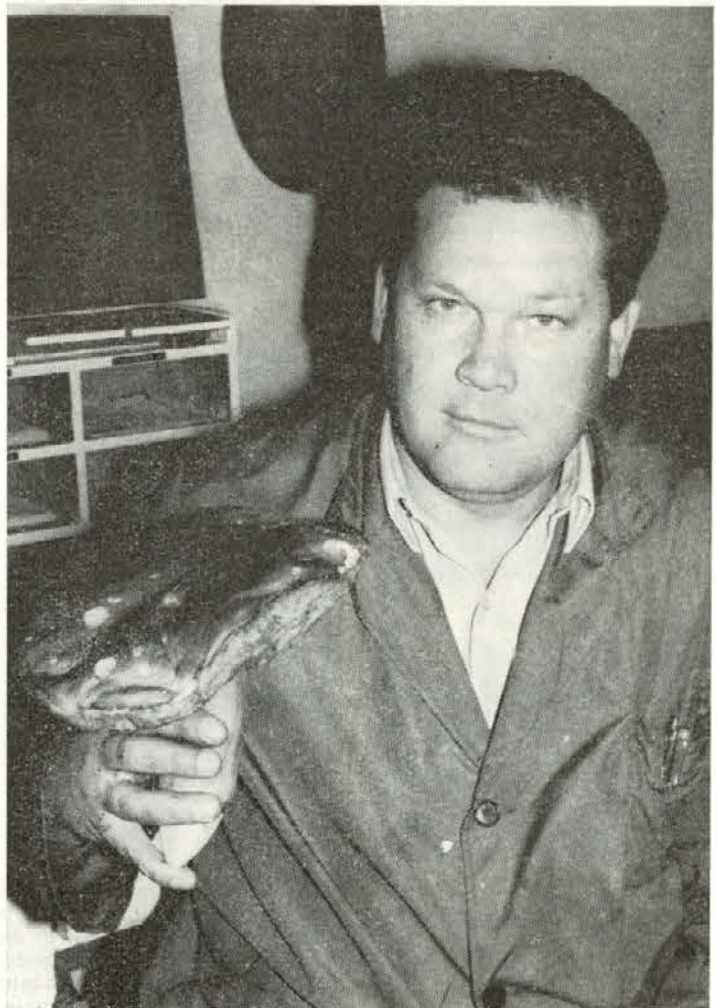
»Janez, Janez, kmalu bo zima, je že listopad!«

»Ej, ti si pa za luno, Miha, je pa ja že celo leto listnice pad.«

OBVESTILA izdaja delavski svet delovne skupnosti gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec. Naklada 1100 izvodov. Komitija za urejanje internega časopisa: Jože Zorman, Jože Logar, Ivan Cas, Andrej Sertel, dipl. inž. gozd., Ludvik Kotnik, dipl. inž. gozd. Predsednik komisije in odgovorni urednik Jurij Sumečnik. Tehnični urednik Bruno Znidaršič. Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk in klišej: časopisno podjetje Mariborski tisk, 62000 Maribor, 1971.

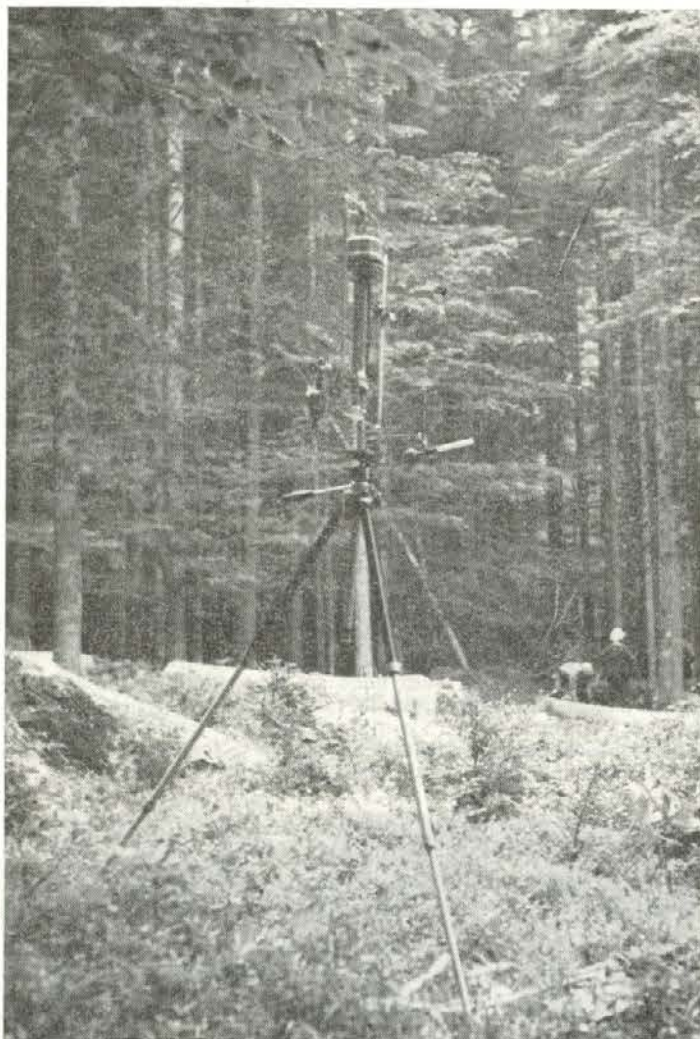
JURČEK REKORDER

Če kdo trdi, da so pohorski gozdovi revni, mu dajemo nov dokaz, da nima prav. Tudi gobe so del zaklada pohorskih gozdov. Dušan Ograjenšek, ki je našel letos kar 1,20 kg težkega jurčka, se morda ne bo strinjal, da je letos gobja letina nekoliko slabša. S svojim gozdnim »plenom« se je pohvalil in pravi, da bo prihodnje leto takšnih jurčkov še nabral. Upajmo!

Jurček rekorder. — Foto: F. Jurač

Skrajšana delovna doba gozdarskega delavca sekača

S to aparaturo se meri temperatura zraka, relativna vlaga in brzina gibanja zraka (prepih, veter). Iz podatkov je mogoče oceniti klimatske pogoje. — Foto: Janko Sušnik

Merjenje ropota. Če bi ne uporabljali zaščitnih sredstev, bi kmalu postali gluhi. — Foto: Janko Sušnik

Delo na elaboratu za skrajšanje delovne dobe gozdnega delavca-sekača poteka po načrtu. Meritve na terenu so opravljene.

Namesto pisane besede tokrat objavljamo majhno slikovno reportažo. Vsi posnetki so z Jezerskega, kjer so zdravstveni delavci opravljali meritve.

Medicinska sestra pri sprejemniku registrira signale oddajnika. Beleži na trak elektrokardiogram (EKG) in sliši pulz delavca pri delu. — Foto: Janko Sušnik

Na hrbtu sekača je mogoče videti majhen radio oddajnik z anteno. Ta je priključen na majhne kontaktne elektrode, ki so prilepljene v predelu srca na kožo. Oddaja signale, ki jih beleži prejemnik. — Foto: Janko Sušnik

Sekač diha zrak iz atmosfere, izdihava pa skozi posebno merilno pripravo. Ventili in merilna priprava komajda ovirajo normalno dihanje. Iz količine porabljenega kisika izračunamo količino porabljenih kalorij za delo. — Foto: Janko Sušnik